

N:o 31.

Ank. till Riksd. kansli den 24 mars 1892, kl. 1 e. m.

*Lagutskottets memorial, i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut
beträffande rubriken och ingressen till utskottets i andra
punkten af dess utlåtande n:o 20 gjorda hemställan.*

I *andra* punkten af lagutskottets utlåtande, n:o 20, i anledning af väckta motioner om ändringar i strafflagen den 16 februari 1864, hemställde utskottet, att Riksdagen ville för sin del antaga en lag angående ändrad lydelse af 15 kap. 24 § samt 23 kap. 7 § strafflagen af det innehåll utlåtandet utvisar samt med en rubrik och ingress, så lydande, den förra: »Lag angående ändrad lydelse af 15 kap. 24 § samt 23 kap. 7 § strafflagen», samt den senare: »Härigenom förordnas, att 15 kap. 24 § samt 23 kap. 7 § strafflagen skola erhålla följande ändrade lydelse».

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hafva Kamrarne — jemte det de visat åter till utskottet dess förslag beträffande lydelsen af 15 kap. 24 § strafflagen, i anledning af hvilken återremiss utskottet framdeles vill meddela utlåtande — väl hvar för sig godkänt utskottets förslag till ändrad lydelse af 23 kap. 7 § strafflagen, men deremot stannat i skiljaktiga beslut beträffande lagförslagets rubrik och ingress, i det att *Första Kammarne* jemväl återförvisat dessa till utskottet, hvaremot *Andra Kammarne* godkänt desamma med den ändring, att orden »15 kap. 24 § samt» å båda ställena uteslötes och ordet »skola» i ingressen utbyttes mot ordet »skall».

I anledning af sist berörda återremiss får utskottet nu hemställa,

att Första Kammaren ville godkänna förslaget rubrik och ingress med de af Andra Kammaren beslutade ändringar och sålunda jemväl för sin del i likhet med Andra Kammaren antaga följande

L a g

angående ändrad lydelse af 23 kap. 7 § strafflagen.

Härigenom förordnas, att 23 kap. 7 § strafflagen skall erhålla följande ändrade lydelse:

Brott, som i 2 § omförmäles, ehvad det begåtts af gäldenär eller, efter ty i 4 § sägs, af syssloman, så ock brott, hvarom i 5 § förmäles, må ej åtalas af allmän åklagare, der ej brottet af målsegrande till sådant åtal angifves. Brott, som i 3 § sägs, må ej af annan än målsegrande åtalas.

Stockholm den 24 mars 1892.

På lagutskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.